TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ
SULO SYVÄNEN

TOVERI

(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

AUG. NIKULA, Manager.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT

Yhdysvalloissa ja Canadassa:

Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50

Suomeen ja muualle ulkomaille:

Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:

In the United States and Canada

One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englannin kielestä suomennetaan vapaasti.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Käsittävät sen merkityksen mutta tuskin tehtäväänsä

Ylioikeuden äskettäin antama päätös, joka kieltää uniot järjestämästä työläisiä, ellei työnantaja anna siihen lupaa, herättää mielenkiintoa täkäläisessä työväestössä. Sen sanomalehdet näkyvät yksimielisesti tuomitsevan sellaisen menettelyn. "Tämän päätöksen mukaan, jos se pannaan täytäntöön, lausuu muuan unionistinen lehti, on jokainen union järjestäjä, jokainen asiamies ja jokainen paikallisosasto kokous alituisesti vaarassa tulla asetetuksi syytteeseen oikeuden halveksimisesta, ja on sellaisena säkonalainen. Sillä jokainen niistä koettaa aina ja kaikkialla laajentaa union toimialaa ja lisätä unioitten jäsenmäärää, tarkoituksella saada kaikki työpaikat järjestetyksi."

Ja eräs toinen lehti lausuu, että päätös oli aivan varma todistus siitä että Amerikassa edistytään. Englannissa nimittäin annettiin samallainen päätös jo vuosikymmeniä takaperin, aikuisin viime vuosisadalla, ja täällä ollaan jo samalla asteella. Sen lausunnon mukaan tulee unioista jos ne päätöstä noudattaisivat pelkkiä ompeluseuroja.

Meistä kuitenkin tuntuu tämä jälkimäinen lausunto olevan poissa paikaltaan. Eiköhän ole oikeammin siten laita, että täällä mennään päinvastaiseen suuntaan kuin muualla. Työväestön oikeuksien riistäminen on edistynyt siinä määrässä, että ollaan menossa taantumusta kohden jo siellä mistä Englannin työväestö taisteli itsensä irti viime vuosisadan alkupuoliskolla. Kunhan tänne nyt saadaan joitakin satoja tuhansia kiinalaisia, niin sitte aletaan olla täydellisessä keskiajassa. Mahdollisesti sillä keinolla saadaan täkäläinenkin työväestö käsittämään, että ovat ne luokkarajat ja luokkaedut olemassa tälläkin. Järki ei niitä näytä täällä selvittävän, mutta ehkäpä nälkä.

Rautateiden kansallisomistus

Rautateiden ottamisesta valtiolle on puhuttu jo vuosikausia ja siitä puhutaan edelleen. Muissa maissa se on pantu toimeen jo aikoja sitte, tai oikeammin muissa maissa on valtio rakennuttanut rautatiet — yksityiskapitalistien käytettäväksi. Mutta nyt kun rautateiden kykenemättömyys liikkeen ylläpidossa on tullut niin ilmeisesti huomioon kaikkialla, on kysymys tullut uudelleen esille.

Rautatieyhtiöiden taholta sitä luonnollisesti ei suvaita, sillä vielä on muutenkin riiston mahdollisuuksia. Ne puolestaan selittävät, että hallitus ei kylliksi avusta rautatieyhtiöitä ja siksi liike on niin huonoa. Eräät vapaamieliset porvarit ovat ajavinaan yleisön asiaa, selityksillään miten tarpeellista rautateiden kansallistuttaminen olisi. Mutta he eivät mene sen pitemmälle, kuin vaativat rautateiden ottamista valtion haltuun. Valtion toimissa he eivät näe muutoksen tarpeellisuutta. He selittävät, että rautatieyhtiöitten taholta puhutaan avustuksen saannista tarkoituksella sivuuttaa kysymys rautateiden ottamisesta valtion haltuun, ja rautatieyhtiöiden puolelta selitetään että koko juttu valtion omistusoikeudesta on nostettu tarkoituksella estää rautatiet saamasta valtiolta avustusta.

Totta kylläkin on, että hallitus voisi vielä avustaa rautatieyhtiöitä, sillä vielä on olemassa suuria maa-aloja esim., jotka lahjottamalla rautateille niiden voitot kohoaisivat paljon. Hallitus ei ole vielä tehnyt läheskään kaikkea minkä se voisi tehdä rautateiden hyväksi.

Mutta jos asiaa katsellaan yleisön edun kannalta, niin rautateille on annettu ilmaiseksi kaikki mitä niillä on ja vielä lisäksi oikeus suuren omaisuutensa avulla riistää lisää. Siltä puolen vain olisi aika ottaa rautatiet valtiolle jo mitä pikemmin.

Kansan asia ei siitä suurestikaan nykyisin hyötyisi, sillä rautateiden voittoja tuskin piennettäisi. Mutta olisivatpa siellä valmiina valtion hallussa silloin kun kansa kohoaa valtion herraksi.

Se ei ollut ensimäinen pettymys

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, December 18, 1917, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Arizonasta tulevat tiedot kertovat sikäläisillä kaivosseuduilla vallitsevan melkein täydellisen orjajärjestelmän sen jälkeen kuin presidentin rauhotusvaliokunta siellä kävi ja laati tunnetun lakottomuussuunnitelmansa. Kaivosyhtiöt ovat ottaneet käytäntöön samanlaisen korttijärjestelmän kuin Buttessakin, ja jokainen joka aikoo saada työn, on alistuttava jonkinlaisen "uskollisuusliigan" nimellä tunnetun hulikaanisakin inkvisitsionin alaiseksi. Vasta sen jälkeen kun siltä saa luvan, pääsee kaivosyhtiöltä työtä kysymään.

Kaivosyhtiöt eivät ajattelekaan noudattaa niitä sopimuksia mitä rauhotusvaliokunnalle nimellisesti tekivät.

Ken hiukankin tuntee kaivosyhtiöitä ja niiden menettelytapoja, sen täytyy myöntää, että niillä ei ole koskaan ollut tarkotustakaan noudattaa mitään sopimuksia, joita eivät tiedä olevan pakkoa noudattaa. Ne tietävät, että miehet rauhotusvaliokunnan poistuttua ovat aivan yhtä oikeudettomia kuin ennenkin. Pääasiallinen tarkotus koko kaivosyhtiöitten nimellisellä myönnytyksellä oli se että saatiin lakko säretyksi ja miehet takasin töihin. Nyt seulotaan pois kaikki ne jotka ovat rehellisesti taistelleet työläisten olojen parantamiseksi.

Hyväntekeväisyyden sanotaan olevan silloin tehokkainta kuin se alkaa kotoa. Kansanvaltaisuustaistelun olisi sopinut alkaa vaikka Arizonasta, jossa ulkomaalaiset teollisuuskorporatsionit saavat menetellä kuin orjavoudit ainakin, ilman että viranomaiset olisivat tietääkseen siitä. Päinvastoin ovat toisinaan, kuten heinäkuun karkotusten aikanakin, vielä laittomuuksien tukena ja niitä etupäässä harjottamassa.

Sheriffi joka toimeenpani karkotukset kaivosparoonien tahdon mukaan, ei ole syytteessä vaikka nimellisesti on syyttämisestäkin puhuttu. Ja jos työväestö tuntee katkeraa mielialaa sellaista viranomaisten menettelyä kohden, niin saa se lain kouran niskaansa viipymättä.

Työväestö on pettynyt jokaisen lakon sovitteluun nähden; yhdessäkään eivät takaukset ole merkinneet mitään, eikä niitä ole kukaan muu antanutkaan kuin porvarien sanomalehdistö.

Susi kapitalistisessa lammaslaumassa

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, December 18, 1917, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Ylläolevalla otsikolla kirjottaa The B. C. Federationist:

Päästäkseen selville siitä että kaikkien maiden valtaluokat ovat todella pelossaan sen suhteen miten Venäjällä nykyisin asiat kehittyvät, tarvitsee ainoastaan kuunnella niitä hälyytysuutisia, joita kapitalismin palkatut aseen kantajat antavat ulos, puhuessaan Venäjän asioista ja varsinkin mainitessaan sikäläisten bolshevikien menettelystä siellä. Ne raivokkaat syytteet, joita luokkavallan kätyrit ja liehakoitsijat heittelevät bolshevikeja vastaan, riittävät osottamaan jokaiselle ajattelevalle ihmiselle, että valtaluokan etuja täytyy olla Venäjän vallankumouksellisten taholta vakavasti uhattujen, ja työväenluokan etujen sentakia etualalla. On näet helposti käsitettävissä, että sellaisia hätähuuto ja eivät kapitalistien aseenkantajat päästelisi elleivät herrojensa edut olisi vaarassa.

Mitä hyvänsä kapitalistien asianajajat tuomitsevat, voidaan melkein sellaisenaan selittää olevan työväenluokan etujen mukaista. Ja kaikkea mikä niiden taholta hyväksytään, olisi työläisten taholta kartettava kuin ruttoa. Ja samalla mittapuulla voidaan mitata niidenkin arvo, jotka tavalla tai toisella ovat ajavinaan työläisten etuja. Ne jotka saavat osakseen ylistelyä sen luokan taholta, joiden etujen takia vuodatetaan työväenluokan sydänverikin, voidaan erehtymättömästi laskea työväenluokan pettureiksi. Ja ne joita valtaluokka tuomitsee ja parjaa, voidaan laskea ajamiensa etujen uskollisiksi vartijoiksi.

Totuuden ja oikeudellisuuden uskollinen vartija, joka päiväinen sanomalehdistö, käyttää palstan toisensa jälkeen parjatakseen ja mustatakseen Venäjän vallankumouksellisia. Aivan samalla tavalla kuin se väärentelee ja haukkuu työväenliikettä jokaisessa maassa, valaa se myrkkyään Venäjän bolshevikienkin toimia vastaan riettaimmilla valheilla, mitä kroonillinen henkinen prostitutsioni voi synnyttää. Mitään keinoja ei säästetä maalatakseen bolshevikit mailman silmissä sellaisiksi jotka eivät mihinkään kykene ja joilla ei ole mitään muuta tarkotusta kuin kaiken hävittäminen. Vaikka onkin totta että Venäjän vallankumoukselliset pyrkivät hävittämään, niin niiden hävitystoimet rajottuvat sen vallan ja rosvoilun hävittämiseen, joka on vuosisatojen kuluessa tehnyt luokkavallan orjien elämän yhtämittaiseksi rasitukseksi ja kamalaksi kidutukseksi, ja se että sen hävittäminen on kysymyksessä selittää miksi valtaluokan aseenkantajien ihastuttava joukko, jonka ilettävät kynnet ovat vielä kaiken mailman työläisten kurkuissa, päästelee pelokkaita huutojaan. Ne huudot ovat ihanaa musiikkia rehellisten ja kunniallisten ihmisten korvissa kaikkialla, täyttäen toivolla niiden sydämmet, jotka kaipaavat vapautta ja kävöivät tahratonta sivistystä.

Venäjän vallankumouksellisten äärimmäinen vasemmisto, maksimalistit, ja kansainvälisyyden kannalla olevat minimalistit ovat sopineet Venäjän valtiollisen järjestyksen muodostamisesta. Sen mukaan muodostetaan kansanneuvosto, johon kuuluu työmiesten ja sotilasten neuvoston toimeenpanevan valtuuston puolesta 100 edustajaa, talonpojilta 100 edustajaa, 11 armeijasta ja laivastosta, 55 ammattijärjestöistä ja 15 rautatieläisten järjestöistä. Maa ja teollisuuslaitokset käytetään tarpeitten hankkimiseksi, joilla taataan tyydyttävä toimeentulo jokaiselle Venäjän kansalaiselle. Tuotannosta voittoa varten luovutaan, ja siksi onkin tyrannien, itsevaltiain ja riistäjien leirissä hätä kaikkialla. Riiston ja kauppavoiton kunniakas aikakausi, joka on täyttänyt vorojen ja valtaherrain povet ylenpaltisella ilolla ja niin juovuttanut niiden ahnaat sielut pöyhkeilyn ja vallanhimon verisen loisteliaisuuden viinillä, että ne eivät enää herätä mitään muuta kuin vastenmielisyyttä kenessäkään kuniallisessa ihmisessä, on loppumassa, ainakin mikäli Venäjä on kysymyksessä. Ja että samaa tietä seuraavat kaikkien maiden työläiset ennen pitkää, on etukäteen tietty varmuus. Ja sen tietävät mailman valtiaat ja riistäjät vallan hyvin, ja siitä niiden raivokkaat hyökkäykset.

Venäjän vallankumous on, kuten ulkoministeri Leon Trotski äskettäin lausui, "astunut jokaisen Europan maan omistavien luokkien varpaille". Kaikissa maissa muodostuu nykyisin nopeasti uusia poliittisia ja taloudellisia voimia. Teollisuusorjat asettuvat riistäjään ja niiden varkaudelle perustuvaa mailmanherruutta ja riistoa vastaan. Uuden ajan aamu on koittamassa. Yhteiskunnallisen vallankumouksen auringon elinvoimaa ja virkeyttä tuottavat säteet puhkaisevat tietämättömyyden ja taantumuksen synkän pilven, joka niin kauan on kietonut mailman orjuuden, taikauskoisuuden ja kurjuuden verhoon. Ihmiskunnan vapautuksen hetki on lyönyt. Kaikki tervehtivät Venäjän vallankumouksellisia, jotka urheudellaan ovat sytyttäneet toivon ja innostuksen työläistovereissaan kaikkialla, sekä täyttäneet riistäjien ja valtaherrain povet pelolla ja kauhulla. Ja heillä on todellakin syytä ylpeillä, ollen ensimäiset sudet kapitalistiluokan lammaslaumassa, jotka ovat pelottaneet vartiat pois suunniltaan ja panneet ne kirkumaan äänensä käheäksi.

MAILMANKATSOMUKSIA

BOLSHEVIKIT HOMMAAVAT VENÄJÄLLE TSAARIN!

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, December 18, 1917, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Kadehdittavan ennätyksen valehteluitaidossa on saavuttanut suuren lontoolaisen Post lehden Pietarin kirjeenvaihtaja. Hän sähköttää lehdelleen, että jo toista kuukautta ovat bolshevikit avoimesti valmistaneet yleistä mielipidettä vastaanottamaan kirjevaihtajan mielestä "ainoata Venäjälle soveltuvaa hallituksen muotoa" — itsevaltiutta. Tämäpä bolshevikkien suunnitelma se erottaakin heidät sosiaalivallankumouksellisista, sosiaalidemokraateista ja perustuslaillis-kansanvaltaisista, jotka kaikki ovat vanhan hallitustavan kiukkusia vihollisia. Tarmokasta kiihotustyötä on kauan harjotettu Romanoffin perheen hyväksi, ja se on saattanutkin venäläiset vihamielisiksi Englannille, joka kuuluu halunneen itsevaltiuden kukistamista.

"Bolshevikit tulevat muodossa taikka toisessa laittamaan valtaistuimen entiselleen ja mahdollisesti hirmuvaltiuden", lisää kirjeenvaihtaja. "Väestö on jo puolittain voitettu tälle tuumalle suosiolliseksi — keinoilla, jotka Venäjän olojen tuntijat hyvin ymmärtävät."

Tilan vähyyden valittaa kirjottaja estävän hänet seikkaperäisemmin selostamasta tuota maanalaista kiihotustyötä, vaan epämääräisesti viittaa "Romanoffin perheen keskuudessa vallitsevaan ennenkuulumattomaan, onnettomaan eripuraisuuteen", joka tekee mahdottomaksi tarkalleen arvata, millä tavoin bolshevikien takana olevat voimat tulevat kysymyksen ratkaisemaan. Nykyään yleisimpänä huhuna on, että Venäjän valtaistuimen perillinen, suuriruhtinas Aleksei, tulee tsaariksi Saksan turvin.

JAAPPANI MENEE EDELLE.

Tyynenmeren tärkein satama on nykyään Kobe Jaappanissa; tänä vuonna Koben liikenne ensi kerran voittaa lähimmän kilpailijansa Yokohaman, joka myös on Jaappanin satami. Kolmannella sijalla on näihin asti ollut Shanghai, neljännellä Washingtonin tullipiiri (Seattle y.m.), viidennellä Singapore, kuudennella Sidney ja seitsemännellä San Franciscon tullipiiri. On kuitenkin muistettava, että Hong Kong saattaisi tulla toisella tai kolmannelle sijalle, mutta tämän sataman ulkomaisesta liikkeestä ei pidetä virallista tilastoa.

MAILMANENNÄTYS MÄENLASKUSSA

on Novoje Wremjan mukaan venäläisellä paperiruplalla. Viime syysk. 14 p:ään asti liikkeelle laskettu 15,393 miljoonaa ruplaa. Tämä on ennätysnumero mailman historiassa. Tähän saakka on rahapaperien valtavin liikkeelle laskeminen tapahtunut suuren Ranskan vallankumouksen aikana. Se nousi silloin 40,000,000,000 frangiin, s. o. 15,000,000,000 ruplaan.

Liikkeelle laskettujen krediittiseteleiden kultavakuus ei kasva, vaan vähenee. Ennen sotaa oli se 1,803,000,000 ruplaa. Syyskuun 13 päivänä oli se vain 1,293,000,000 ruplaa. Tämän ohessa täytyy tämän numeron vähentyä, koska sopimuksen mukaisesti Venäjä jatkaa kullan lähettämistä Englantiin englantilaisen valuutan kurssin kannattamiseksi. Nykyään ei kultavakuus muodosta nimellisesti muuta kuin 8 prosenttia liikkeelle lasketuista krediittiseteleistä. Puolen vuoden kuluttua, kun Venäjän asiat tulevat kulkemaan samalla tavalla kuin tähänkin saakka, laskeutuu tämä vakuus 3 prosenttiin, mikä tietysti on perin vähän. Päävaara ei ole krediittipilettien liikkeelle laskemisen suuruus eikä kultavakuuden vähyys, vaan siinä, sanoo lehti, että suhteellisesti (silmällä pitämällä väestön lukumäärää) Venäjällä lasketaan krediittiseteleitä vähemmän kuin esim. Ranskassa. Siitä huolimatta menettää ranskalainen valuutta kansainvälisillä markkinoilla vain 10—15 prosenttia, mutta venäläinen enemmän kuin 70 prosenttia. (Itävaltalainen menettää 85 prosenttia), jonka ohessa sisäisessä kauppamailmassa kreditiruplan arvo moniin tavaroihin nähden on alle 10 kopeekkaa, vieläpä viisikin kopeekkaa, s. o. se menettää päälle 90—95 prosenttia. Persiassa on venäläisen ruplan arvo laskeutunut vähän päälle neljään kopeekkaan, ja siellä puhutaan että "rupla on kuollut."

ODOTTAMATTOMALTA TAHOLTA

on puolueemme toimeenpaneva komitea saanut kannatusta Suomen nälänhätäisten avustamiskysymyksessä omaksumilleen mielipiteille. Duluthin santarmilehti on, näet, tarttunut tapparaansa meidän toimeenpanevan komitean väitteiden puolesta, kerraten m.m. seuraavat t.p. komitean "puntit":

"... Berkeleyssä, Cal., on perustettu sosialistien taholla n.k. Suomen Apukomitea, jonka tarkotuksena on panna toimeen koko maata käsittävä rahankeräys Suomen hätäkärsivien hyväksi, jotka rahat sitten toimitettaisiin Suomeen sikäläisille sosialisteille jaettavaksi heidän harkintansa mukaan. Pidämme tätä toimenpidettä aivan turhana tällä kertaa, sillä niillä rahoilla ei ainakaan viljaa saataisi hankituksi, kun kerta sitä ei voida täältä Suomeen viedä, ellei hallitus muuta ja peruuta ennen tekemäänsä päätöstä. Toisekseen ei ole ollenkaan varmaa että ne varat joita täällä kerättäisiin, tulisivat käytetyksi siihen tarkotukseen, johon ne on kerätty...

'Ennenkuin minkäänlaisiin keräyksiin täällä ryhdytään, täytyy olla selvillä, saadaanko viljaa Suomeen vietäväksi, jotta sitä olisi edes ostettavissa. Sikäli kuin tiedetään, ei nytkään Suomessa ole rahan puute, vaan syötävän puute. Olisi kyllä millä ostaa, mutta ei ole mitä ostaa, sillä venäläiset bolshevikilaiset sotamiehet ryöstävät vielä maassa mitä irti saavat parempaa ruuan pimistä..."

— — Ihmeellinen yhtäpitäväisyys! sanoi Nummisuutarin Topias. Molempien mielestä on silloin kaikki mailman ruokalähteet tukessa, jos Yhdysvalloista ei anneta viedä viljaa Suomeen; molempien mielestä on silloin kaikkein köyhimmilläkin rujoilla ja rammoilla rahaa kuin roskaa, kun kerran porvareilla sitä on yllinkyllin. Eihän elintarpeet siellä olisi niin hinnassa, jos sieliä ei jokaisella rahaa olisi — onhan se kaikkien taiteen sääntöjen mukaan ajateltu. Maassa, jossa vielä kyetään hurjasti painamaan enemmän tai vähemmän arvotonta paperirahaa, ei tietysti ole köyhiä ollenkaan, eikä kenenkään tarvitse olla minkään puutteessa. Onhan sekin yhtä johdonmukaisesti harkittu?

ONKO OHION SOSIALISTIT PIISKATTU?

Raivaajassa kirjottaa tov. Aatu Sinkko:

Porvarilehdet ovat toitottaneet mailmalle, kuinka sosialistit piiskattiin viime vaaleissa ja suomalaiset "harmaat veljet" ovat ulvoneet samassa tahdissa, että kuola on suusta tippunut. Julkasenpa allaolevassa muutamia virallisia numeroita niistä Ohion "piiskatuista" sosialisteista. Ohion valtion sosialistien jäsenmäärä oli viime toukokuussa 4,763 ja lokakuussa 6,931. Siis viidessä kuukaudessa lisääntynyt 2,168 jäsenellä.

Clevelandissa sosialistit valitsivat kaksi valtuusmiestä ja yhden kouluneuvoston jäsenen, sosialistinen majurinehdokas sai 27,685 ääntä. Vuoden 1915 vaaleissa saivat sosialistit ainoastaan 6,014 ääntä, joten sosialistien äänimäärä kahden vuoden kuluessa kohosi 350 prosentilla.

Toledossa valittiin neljä valtuusmiestä ja sosialistinen majurin ehdokas sai 14,903 ääntä; v. 1915 sai hän ainoastaan 2,800, lisäys 500 pros. Piquan sosialistit valitsivat majurin ja kaksi valtuusmiestä. Sanduskyssä valittiin sosialistinen komissioneri 1468 äänellä. V. 1915 sai hän 1087 ääntä. Cincinnatissa viime vuonna oli sosialistien äänimäärä 2,600. Viime vaaleissa sai majurin ehdokas 11,073 ja kouluneuvoston jäsen 13,573 ääntä.

Columbuksessa äänimäärä oli viime vuonna 1,050 ja tänä vuonna 5,880. Hamiltonissa äänimäärä 1915 oli 2,922 ja tänä vuonna 3,774. Cantonissa sosialistien äänimäärä kaksinkertaistui vuoden kuluessa. Jeneran kauppalassa valittiin sosialistinen kaupungin hallinto, majurista poliisipäällikköön saakka. New Bremenissä valittiin kaksi sosialistia kunnallishallintoon. Springfieldissä valittiin virkoihin kolme sosialistia, äänimäärän ollessa 5,551. Viime vuoden vaaleissa oli ainoastaan 547.

Montpelierissä yhdistyneiden porvaripuolueiden ehdokas tuli valituksi 81 äänen enemmistöllä. Kaksi sosialistista valtuusmiestä valittiin. Daytonissa yhdistyneitten porvaripuolueitten enimmän ääniä saanut ehdokas kaupungin komissioneriksi sai 17,248 ja sosialistien ehdokas 13,633 ääntä.

Fostoriassa sosialistinen majurinehdokas v. 1915 sai 183 ja tänä vuonna 497 ääntä, joten äänimäärä kasvoi 270 pros.

St. Maryssa yhdistyneiden porvaripuolueiden majurin ehdokas tuli valituksi 314 äänen enemmistöllä. Sosialistit valitsivat yhden kunnallishallinnon jäsenen.

Marsvillessä valittiin yksi sosialisti kaupungin valtuustoon.

Youngstownissa sosialistien äänimäärä kohosi 300 prosentilla. Waynen townshipissa kahdeksan henkilöä käsittävään kunnallisneuvostoon valittiin kolme sosialistia. Äänimäärä kasvoi 200 prosentilla.

Byesvillen kaupunkiin valittiin täydellinen sosialistinen virkakunta.

Marietassa kasvoi sosialistien äänimäärä vuoden kuluessa 250 prosentilla.

Gallionissa lisääntyi sosialistien äänimäärä 300 prosentilla.

Akronissa sosialistien äänimäärä vuonna 1916 oli 1,300 ja tänä vuonna 3400.

Ohion valtiossa on kaikkiaan 214 eri sosialistiosastoa, jakautuen neljääntoista eri kieliryhmään, nimit.: englannin-, saksan-, böömin-, suomen-, viron-, unkarin-, juudan-, liivin-, lietuan-, skandinavian-, slovakin-, venäjän-, ukrainan- ja etelä-slaavilaiskielisiin osastoihin. Ohion valtiossa on suomalaisilla 11 osastoa ja sijaitsevat ne Akronin, Ashtabulan, Auroran, Chagrin Fallsin, Clevelandin, Conneautin, Fairport Harborin, Girardin, Jacksonvillen, Martins Ferryn ja Warrenin kaupungeissa. Eiköhän edellä oleva kerraksi riittäne porvaripilleille ja heidän hännänkannattajilleen "harmaille veljille" osottamaan sen, kuinka tarkoin he ovat piiskanneet Ohion sosialistit?

"Mistä löytäisin poliisin?" kysyy kiihottunut vieras. "Minulta varastettiin päällystakki."

"Hiljaa, hitossa!" varottaa newyorkilainen, arasti vilkuen ympärilleen. "Vai tahdotko menettää paitasikin?"

Siitä Suomen nälänhätä-keräyshommasta

Tästä kysymyksestä näyttää syntyneen koko joukon ennakkoluuloista ja harhaan johtunutta häläkkää. Se kai oli liiaksi uutta ja outoa, sekä saattoi tulla esille liian äkkiä yllättäen. Olisi siinä luullut sentään olleen aikaa tarkastaa sitä ja jollei muuten olisi voinut sitä seurata olisi saattanut kysästä.

Berkeleyn osasto kysyi virallisesti toimeenpanevalta komitealta, että kannattaisiko se keräystä Suomen näkäisille. Sieltä vastattiin että toimeenpaneva komitea ei ryhdy mihinkään toimiin koska ei Suomesta päin ole virallisesti pyydetty, mutta ymmärsimme siitä myös että toimeenpaneva komitea ottaa rahoja välittääkseen, jos niitä jossakin halutaan kerätä.

Kun täällä sitte asia, vähitellen, keskustellen ja väitellen, kehittyi niin pitkälle, että yleisessä kokouksessa — jota on nimitetty kansankokoukseksi, koska siellä oli kansaa koolla — päätettiin että semmoiseen keräykseen ryhdytään keräyslistoilla. Tuli sitte kysymys, miten?

Puolueen jäsenen tekemä ehdotus, **että rahat lähetetään Suomalaisen Sosialistijärjestön välityksellä Suomen Ammattijärjestöjen Keskustoimiston jaettavaksi.** tuli kokouksessa hyväksytyksi 27 äänellä 23 vastaan.

Näin tuli siis koko homma puolueen kontrollin alle. Ja puolueen jäsenet eivät nähneet mitään syytä kieltäytyä ottamasta osaa komiteaan, johon sitte tuli 5 osaston jäsentä ja 2 jotka eivät tällä kertaa kuulu puolueeseen, mutta ovat kuuluneet ennemmin pitkät ajat. Siitä tämän kirjeen loppuosassa.

Berkeleyn osasto ei näin ollen epäillyt antaa täyttä tunnustusta ja luottamusta komitealle. Siitä piti tehdä myös ilmotus toimeenpanevalle komitealle. Josko ilmotus on tehty tai jäänyt huomaamatta tekemättä, en tätä kirjottaissa ole varma.

Toimeenpanevalle komitealle on samasta keräyskysymyksestä tehty esitys Fort Braggista ja Astoriasta, olemme lukeneet siitä Toverista. Mutta siellä ei näytä olleen varastossa muuta kuin yksi päätös ja yksi vastaus näihin eri paikkoihin nähden. Kun asiasta näinkin paljon on ollut kirjevaihtoa, niin olisi luullut että olisi maksanut vaivan ottaa lähempää selvää asiasta. Jollei muussa tarkotuksessa, niin edes siinä että keskustoimistossa tiedettäisi mitä mahdollisesti on liikkeellä. Ja olla sitte valmis neuvomaan ajoissa. Aikaa kyllä olisi ollut, sillä oli useita viikkoja kulunut eri tiedonantojen ja kyselyjen välillä. Tietenkin sieltä kirjotustaidon puolesta olisi se voitu tehdä.

Se kansankokous tässä näyttää olleen pahin kohta. Eikä sosialistit näyttäisi saavan mennä kansankokouksiin, eikä liioin kutsua sen nuorisoa koolle. Kansa parka! Siltä nyt pitäisi kyniä viimeinenkin oikeus omin luvin kokoontua keskustelemaan leipäkysymyksestä. Olemme kuulleet puhuttavan kansan aloteoikeudesta. Tietysti siihen ensin täytyy saada lupa asianmukaisessa järjestyksessä, ja jollei saa lupaa pitää pysyä kiltisti kotonaan. Mutta tässä ei ollut kyllä kysymys puolueperiaatteista, eikä puolueen laeista, se oli vaan yleinen kysymys.

Täällä oli keskusteltu ja väitelty kaikista mahdollisista ja mahdottomista puolista, jotka suinkin voitiin katsoa koskevaksi tätä Suomen hädän auttamista. Me olemme ne jo osanneet ulkoa ennen toimeenpanevan komitean määräystä. Rahaa Suomessa sanottiin olevan köyhilläkin yleltömästi, mitä sitte rikkailla. Jos siellä olisi rahaa kaikilla, ei siellä köyhiä olisikaan. Mutta se tuskin onkaan totta. Pahennukseksi avun antaminen ei suinkaan ole. Ja nyt kun Suomen työväki niissä oloissa melkein mahdottomilta näyttävissä suhteissa yrittää toteuttaa taistelujensa ihanteita, antaa meidän tukemisemme heille lisätarmoa. Ei pidä nyt luulla, että tässä taas tarkotetaan "solvata" Suomen työväkeä. Sillä tuskin on uskottavaa että Suomen tai minkään muun maan työväestä puhuminen on patenteerattu yksinomaan puoluesihteerille, Työmiehelle tai Raivaajalle. Meillä on oleva oikeus puhua siitä vakaumuksemme mukaan. Joskaan meillä ei ole kykyä ja aikaa harjottaa sanomistamme niin korkeassa äänilajissa, kuin tottuneet ammattimiehet tekevät.

Mitä tähän Suomen apukomiteaan tulee, ei sillä ole Suomen nälänhädän kanssa enemmän leikittelemistä kuin muutakaan tekemistä yhtään enempää kuin kellään muulla tavallisella ihmisellä. Meillä ei ole sen keräyksien suhteen mitään voitettavissa, eikä mitään menetettävissä. Jos sosialistipuolue ja yleisö yleensä katsoo tämän sopimattomaksi ja tarpeettomaksi, niin kernaasti meidän puolestamme, sillä meidän osamme siinä on, tehdä koko joukon sivutyötä, eikä mitään muuta. Sen mitä olemme tehneet, me vastaamme siitä täysin, ja jaksamme kärsiä ne kustannukset mitkä siitä koituvat. Jos tulos on "pitkä nenä", se ei haittaa meidän mailmankatsomustamme, ja jos taasen joku luulee että siitäpä nyt kunnia menee sivu suun, niin me annamme sen sitä haluavalle.

Raivaaja neuvoo vakavasti että sosialistipuolueen jäsenten on siitä komiteasta ja hommasta "peräännyttävä hyvässä järjestyksessä". Onneksi hommalle, puolueelle ja meille, emme nyt sattuneetkaan olemaan sitä saksia joksi te meitä hädissänne luulitte, jotka mennä tollottelevat kenen perässä hyvänsä ja taas pyörähtävät ympäri kun joku viheltää ja viputtaa sormellaan. Me luotamme itseemme ja kantaamme siksi paljon, että emme usko porvarillisuuden meissä pääsevän, ainakaan kiljuvaan, valtaan edes tunteellisimmalla hetkellä kään. **Koska jokainen kerätty sentti on laskettu menemään suoraan kerääjän kädestä toimeenpanevalle komitealle, niin mitä pelkäätte?** Lukekaa joitakin rivejä niistä vähistä selostuksista, mitä meidän on ollut mahdollista sivutoimiemme ohella antaa, ja te pääsette ymmärrykseen. Meillä ei ole halua peräänty tä, emmekä sitä voi tehdäkään,